

Bilinenmeyen Sır Nedir 3

— kul mehmet · 16 Mayıs 2020

Bilin(en)meyen Sır Nedir -3-

İhtiyar kadın gözen kaybolan sevdiğini aramakla meşgul iken, çok değerli ve hassas olan hayatı sanki ölümlle pençeleşiyordu, canından çok sevdiği neden niçin kaybolmuştu birden bire, bir anlam veremiyordu. O an sevdiğinin öldüğünü düşünmeye cesaret edemiyordu. Zaten yıllardır gözleri yollarda gelmesini bekliyordu. Gözleri önünde yüz hatları bir gölge gibi gidip geliyordu, koştu ulaşmak için, kadın koştukça gölgelerde ondan uzaklaşıyordu. Geri dönüşü olmayan bir yola koştuğunu fark ettiği anda yere yığılırcasına düştü. Gözlerinde yaşlar toprağa damlarken içine düştüğü düştüden uyandı. Etrafına baktı, derin derin nefesler alarak, pencerenin yanındaki kanepeye oturdu, dudağının kenarındaki gülümsemeler kaybolurken yerini, hasret ve özlemin derin izleri belirdi.

Kalktı karşı dolabın çekmecesinde duran eski yırtılmaya yüz tutmuş mavi günlük defterini hassas bir dokunuşla eline aldı. Defterin sayfalarını okşayarak açmaya başladı. Eline aldığı günlüğün her bir sayfasında gözyaşlarının izleri mevcuttu. Her sayfasını açtıkça kalbinin sevinçle daha sonrasında hüznle hatırlarken hatırlayamadığı aşk dolu satırlarla doluydu. Hayatının son nefeslerini yaşadığı bu günlerde, nefes alarak huzur bulduğu elleriyle gönlünü teslim ettiği sevdiğine karşı hissettiği duyguların raks ettiği o gençlik günlerinden izler taşıyordu. Okudukça gençliğinin taze çiçekler açan bahçesinde sevdiği ile gezinirken, bir anda kayboluşuyla solan çiçeklerin dikenlerin kapladığı, bedenine batarak acılar verdiği bahçesinde gezinirken, kendisine acı veren sayfaları elleriyle yırtmak için elleri binlerce defa uzanmış, bunu yapamamış hüznün sevinçlerin adresidir diyerek yırtmaya kıyamamıştı. Nasıl yırtınsın ki, yaşadığı hayattan izler taşıyordu. Tutkuyla sevdiği ile mutlulukla süslemiş olduğu sayfasında haliyle hüznün gözyaşı da olacaktı buna gönülden inanmış, her okuduğunda bu sayfalara gözyaşları damlayarak, yazıların silinerek yavaş yavaş silinmesine sebep olmuştu.

Bütün hayatı sevdiği adamı gördüğü gün başlamıştı adeta. O günü aradan altmış yıl geçmesine rağmen hala kalbinde canlılığını koruyordu. Gençlik günlerinde hayatla insanlarla anne babası daha doğrusu herkesle kavga ederken, hayatın çekilmez olduğunu hissederek nefret duyardı. Hayatta onu canlı diri tutacak, kalbini yerinden oynatacak bir mucize arıyordu. Bu mucizeyi bulmak için sabahın karanlığından sokağa çıkarak, akşama kadar gezerek bu saygın olacak saygı duyarak önünde selama duracağı, esintisi ile raks edeceği bu yoğunlaşmanın sıcaklığın gülümsemesini arıyordu.

Mehmet Aluç

Devam edecek inşallah